

अथर्ववेदं पु० अथर्ववेदं तदुक्तं कर्म वा वेत्ति विद-क्रिप् ।
अथर्ववेदस्य “शक्तो देवीरभीष्टय” इत्यादिकस्य, तद्विहित-
भिचारादिकर्मणश्च वेत्ति वशिष्ठादौ । “गुरुणाऽथर्वविदा-
कृतक्रिय” इति रघुः ।

अथर्ववेदं पु० कर्म० । वेदभेदे तद्विहितः “अथर्वस्य नव शाखाः,
पैपलादा शौनकी दामोदा औप्ता ब्रह्मदा पशुशौनकी
देवदर्शी चारणविद्या चेति तेषामध्ययनं द्वादशैव सङ्गृह्याणि
तस्य पञ्च कल्पा भवन्ति कल्पे कल्पे पञ्च शतानि भवन्ति
नक्षत्रकल्पो, विधानकल्पः संहिताविधिकल्पः, अभिचार-
कल्पः, शान्तिकल्पश्चेति” चरणव्यूहोक्ता । तस्याध्ययन-
प्रचारभेदादि विष्णुपुराणेऽभिहितं यथा

“अथर्वणामथो वक्ष्ये संहितानां ससुज्ञयम् । अथर्ववेदं स
सुनिः सुमन्तुरभितदातिः ॥ शिष्यमध्यापयामास कवचं
सोऽपि तद् द्विधा । कृत्वा तु देवदर्शय तथा पथ्याय
दत्तवान् ॥ देवदर्शस्य शिष्यास्तु मौढो ब्रह्मबलिस्तथा ।
शौक्तायनिः पिप्पलादस्तथान्यो सुनिसत्तम ! ॥ पथ्यस्यापि
तयः शिष्याः कृता यैर्द्विज ! संहिताः । जाजलिः
कुसुदादिश्च तृतीयः शौनको द्विजः ॥ शौनकस्तु द्विधा
कृत्वा ददावेकान्तं बभूवे । द्वितीयां संहितां प्रादात्
सैन्धवायनसंज्ञिने ॥ सैन्धवसुज्ञकोशाभ्यां भिक्षा वेदा
द्विधा पुनः । नक्षत्रकल्पो वेदानां संहितानां तथैव च ॥
चतुर्थः स्थादाङ्गिरसः शान्तिकल्पश्च पञ्चमः । श्रेष्ठास्तथ-
र्वणामेति संहितानां हि कल्पकाः इति” ॥ एतस्य उपनिषदः
एकविंशत् तासां नामानि यथा प्रश्नः १ सुख्यं २
माण्डूक्यम् ३ अथर्वशिरः ४ अथर्वशिखा ५ बृहज्जा-
बालिः ६ ऋसंहितापनी ७ नारदपरिव्राजकः ८ सोता ९
शरभः १० नारायणः ११ रामरहस्यम् १२ रामतापनी १३
शाखिल्यः १४ परमहंसपरिव्राजकः १५ अक्षपूष्णी १६
सूय्यात्मा १७ पाशुपतम् १८ परब्रह्म १९ लिपुता-
तापनी २० देवी २१ भावना २२ भक्त २३ जाबालिः २४
गणपतिः २५ महावाक्यम् २६ गोपालतापनी २७
कण्ठातापनी २८ हयग्रीवः २९ दत्तात्रेयः ३० गरुडः ३१
एताश्च प्रावयः ब्रह्मविद्यातदङ्गोपासनाप्रतिपादिकाः
सुज्ञिकोः ।

अथर्वशिखा स्त्री अथर्वणः वेदस्य शिष्येव ब्रह्मविद्या-
प्रतिपादकत्वेन श्रेष्ठत्वात् । तद्देवीये ब्रह्मप्रतिपादके तन्नामके
उपनिषद्भेदे । [अथर्वत्वात् स्तनामख्याते अथर्वोपनिषद्भेदे ।

अथर्वशिरसु न० अथर्वणः शिरस्य ब्रह्मविद्याप्रतिपादकतया

अथर्वङ्गिरसं पु० अथर्वं चाङ्गिराश्च नि० अच् । एतयोर्मुन्योः ॥
उपचारात् तद्वृष्टमन्त्रादिभेदे च “अथर्वङ्गिरसं नीलरुद्रं
देव्यपराजितेति” तच्च । “अथर्वणं पितरं देवबन्धुं मातृगर्भं
पितरस्यं युवानम् ॥ यज्ञं यज्ञं मनसा चिकेत प्रणो
वोचस्तमिहेह ब्रुवः इति” । “अङ्गिरसो नः पितरो नवम्वा
अथर्वणो ऋगवः सौम्यासः । तेषां वयं सुमतौ यज्ञियाना-
मपि भद्रे सौमनसे स्थाम ॥ अङ्गिरोभिर्भयं चिद्यैरागहीह यम
वैरूपैरिह मादयस्व । विवस्वन्तं कृवे यः पिता तेऽस्मिन्
वर्हिष्या निषद्य ॥ इमं यम प्रस्तरमा हि रोहङ्गिरोभिः
संविदानः । आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता वङ्गस्तेना राजन्
हविषो मादयस्व ॥ इतएत उदारुहन् दिवस्मृष्टान्या-
रुहन् । प्रभुर्ज्यो यथा पथा द्यामङ्गिरसो यशुरिति”
सूक्तञ्च ॥ अथ० १८, १५८, ६१, [वेदराहित्युक्ते] बुधे ।
अथर्वधिप पु० ईत० । “सामवेदाधिपो भौमः शंशजोऽथर्व-
अथर्वी स्त्री न-युर्व अच् पु० उलोपः गौ० ङीप् । अङ्गि-
सिकायाम् “यामिर्विश्यलां धनसामथर्व्यमिति” वेदः ।

अथवा अव्य० अथेति वायते अथ-वा-का । प्रश्नान्तरे “अथ
वा कृतवाग्वारे इति” “अथवा ऋडु वस्तु हिंसित-
मिति” च रघुः । “अथवा हेतुमन्निविरहाप्रतियोगि-
नेति” भाषा० ।

अथो अव्य० अर्थ-डो पु०० रलोपः । अथशब्दार्थे आर-
म्भादौ । “अथाथो संशये स्वातामधिकारे च मङ्गले विक-
ल्पानन्तर प्रश्नकात्स्न्यार्थसमुच्चये इत्युक्ते” अथशब्दार्थे ।
अद वन्धने स्वा० पर० इदित् सक० सेट् । अन्दति आन्दीत् ।
अद भक्षणे च अदा० पर० सक० अनिट् । अस्ति अक्ष-
सत् जघास अत्ता अत्यति । सनि जिघत्सति । क्त-ओदनाथे
अक्षम् अन्यत् जग्धम् जघ् वसः-आदः क्तिन् अङ्गिः ।
“योऽक्षमस्ति यतस्तत” इति कृतिः । “अत्ता चराचर-
मङ्गणादिति” शा० सू० । “किमदन्ति ऋङ्गा” इति ।

अदंङ्ग उ० नास्ति दंङ्गा द्यनसाधनदन्विशेषः यस्तु । अना-
शीदन्ते सचे । प्रधानदन्तरङ्गिते लि० ।

अदक्ष लि० विरोधार्थे न० त० । दक्षत्वविरोधिसामान्यावति ।
अदक्षिण लि० दक्षिणोऽनुकूलः कुशलश्च विरोधार्थे न० त० ।
दक्षिणत्वविरुद्धनैपुण्यप्रतिश्रुतत्ववति, नामाङ्गे च । नास्ति
दक्षिणा कर्मसमाप्ता देया यत् । दक्षिणाभूत्ये यज्ञादौ ।
• दक्षिणादानस्य निवृत्त्यर्थं दक्षिणाशब्दे वक्ष्यते “इत्ययम-
दक्षिणमिति” ।

अदग्ध लि० शास्त्रविधिनाग्निना न दग्धः । शास्त्रविधिना-